

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: Povrv-357/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza ENERGO OPREMA d.o.o. u stečaju, OIB 04455655766, Split, Smiljanićeva 2, kojeg zastupa Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, Vukovarska 17, protiv IBERPROMO d.o.o. OIB 93100244151, Split, Hrvatske mornarice 1K, kojeg zastupa Vibor Čulić, odvjetnik u Splitu, Domovinskog rata 29b, radi isplate 131.535,43 EUR, objavom presude od 21. veljače 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić iz Splita, Posl. br.: OVRV-55/2018 od 18. ožujka 2019. kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku da u roku od osam dana, isplati tužitelju kao ovrhovoditelju iznos od 991.053,73 kn / 131.535,43 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:
 - na iznos od 932.611,50 kn / 123.778,82 EUR od 2.1.2018. do isplate;
 - na iznos od 58.442,23 kn / 7.756,62 EUR od 2.1.2018. do isplate;sve po stopi do 31.12.2022. koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.1.2023. do 31.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1.1.2024. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku da u roku od osam dana naknadi tužitelju kao ovrhovoditelju nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 18.675,00 kn / 2.478,60 EUR, sa zateznom kamatom od 18.3.2019. do 31.12.2022. po stopi koja se

određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. do 31.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i prihvaća se tužbeni zahtjev.

- II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić iz Splita, Posl. br.: OVRV-55/2018 od 18. ožujka 2019. u dijelu za isplatu zateznih kamata na troškove ovršnog postupka preko stope iz točke I. izreke ove presude i za navedeno se odbija zahtjev tužitelja, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku platiti tužitelju kao ovrhovoditelju predvidive troškove ovrhe u iznosu od 831,25 kn / 110,33 EUR sa zateznom kamatom od 18.3.2019. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena i u tom se dijelu odbija zahtjev tužitelja.
- III. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 16.950,39 EUR, sa zateznom kamatom od dana donošenja ove presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.
- IV. Za više traženi trošak parničnog postupka u iznosu od 8.471,17 EUR sa pripadajućom zateznom kamatom, zahtjev tužitelja se odbija.

Obrazloženje

1. Nakon što je javni bilježnik Jagoda Makelja Šuljić iz Splita, po prijedlogu tužitelja kao ovrhovoditelja, na temelju priložene vjerodostojne isprave – Konto kartica od 1.1.2018. kao izvadaka iz poslovnih knjiga tužitelja, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Posl. br.: OVRV-55/2018 od 18. ožujka 2019. kojim je naložena isplata tražbine iz prijedloga za ovrhu u iznosu od 991.053,73 kn/131.535,43 EUR, zajedno sa pripadajućim zateznim kamata od dospeljeća

pojedinačne tražbine tužitelja kao ovrhovoditelja do isplate te su odmjereni nastali troškovi postupka u iznosu od 18.675,00 kn / 2.478,60 EUR i predvidivi troškovi ovršnog postupka u iznosu od 831,25 kn / 110,33 EUR, sve sa pripadajućom zateznom kamatom, protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je kao ovršenik podnio pravodobni prigovor.

2. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika, tuženik je kao ovršenik istakao da pobija u cijelosti rješenje o ovrsi javnog bilježnika, istakao je prigovor nedopuštenosti prijedloga za ovrhu jer da je podnesen bez vjerodostojne osnove za podnošenje budući da je isključivi dokument opomena ovrhovoditelja ističući prigovor nedostatka aktivne i promašene pasivne legitimacije jer u prijedlogu za ovrhu nije dostavljena dokumentacija vezana za druge poslovne odnose koji su postojali između stranaka i na osnovu kojih je ovrhovoditelj predumio određene iznose vezano za poslovnu suradnju. Ovršenik je osporio osnovu i visinu te tijekom nastalih obveza. Istakao je da je nužno provesti financijsko i druga vještačenja te saslušati zakonske zastupnike stranaka kako bi se utvrdilo je li ovrhovoditelj u cijelosti ispunio ugovorom preuzete obveze i utvrditi nesporan iznos eventualnog dospjelog potraživanja ovrhovoditelja prema ovršeniku. Osporio je obračunati trošak ovrhovoditelja jer za taj trošak da ovrhovoditelj nije dostavio nikakvu vjerodostojnu ispravu. Stoga je predložio staviti izvan snage rješenje o ovrsi te nastavak postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Nakon pravodobno podnesenog prigovora, sud je rješenjem poslovni broj Povrv-295/2019-3 od 23. travnja 2019. stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te odlučio postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U nastavljenom parničnom postupku, tužitelj je u podnesku od 29. studenog 2019. naveo kako je postupio po članku 31. stavak 1. Ovršnog zakona, jer je i izvadak iz poslovnih knjiga vjerodostojna isprava na temelju koje se može predložiti donošenje rješenja o ovrsi. Nadalje je istakao da se poslovni odnos između tužitelja i tuženika temelji na tome da je tužitelj tuženiku dao pozajmicu od 3.200.000,00 kn, koji iznos je tuženik djelomično vratio tužitelju te je preostalo potraživanje tužitelja prema tuženiku s osnove pozajmica u iznosu od 932.611,50 kn što proizlazi iz izvotka Splitske banke d.d. broj 72 od 7. lipnja 2013. i konto kartice tužitelja od 6. srpnja 2018. Nadalje je naveo se njegovo potraživanje temelji na računima za najam (zakup) te za izvršene građevinske radove ili s tih osnova potraživanje tužitelja odnosno dugovanje tuženika u iznosu od 58.442,23 kn.

4.1. Tužitelj je predložio da na okolnosti potraživanja tužitelja sud izvede dokaz financijskog vještačenja poslovnih knjiga tužitelja i tuženika te je predložio da sud po službenoj dužnosti zatraži od Ministarstva financija, Porezne uprave podatak od tome je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza za predmetne račune predloživši sudu donijeti presudu kojom će u cijelosti održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika.

5. Tijekom postupka na ročištu od 10. veljače 2020. na kojem je zaključen prethodni postupak tužitelj je ustrajao u svojoj tražbini predlažući izvesti dokaz saslušanjem stranaka te financijskim vještačenjem poslovnih knjiga tužitelja i tuženika. Na istom ročištu tuženik nije osporio račune koje je tužitelj dostavio prije

zaključenja prethodnog postupka koji se odnose na najam poslovnog prostora i na građevinske radove ali je ustrajao u prigovoru nepostojanja ostatka utužene tražbine. Tuženik je predložio izvesti dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika kao i ranijeg zastupnika po zakonu tužitelja Nikole Marinkovića na okolnost postojanja usmenog dogovora između stranaka o regulaciji odnosa između stranaka pa je sud prihvatio navedene prijedloge stranaka i odlučio na ročištu za glavnu raspravu izvesti dokaze saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka te svjedoka kao i provesti financijsko vještačenje na okolnost vještačenja poslovnih knjiga tužitelja i tuženika, poglavito evidencije računa u poslovnim knjigama, je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza, je li na računima stranaka evidentirana transakcija iznosa od 3.200.000,00 kn, je li ista vraćena po tuženiku i u kojem iznosu.

6. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu koje su dostavljene do zaključenja prethodnog postupka na ročištu od 10. veljače 2020. i to: Konto kartice tužitelja na dan 1.1.2018., kao izvadaka iz poslovnih knjiga tužitelja (stranice 5 i 6 spisa), račun 11-EN01-1 od 3.5.2013., Izvadak Splitske banke broj 72 sa računa tužitelja na dan 7.6.2013. (stranica 43 spisa), račun 13-EN01-1 od 31.3.2014. (stranica 44 spisa), račun 13-360-000001 od 26.2.2013. (stranica 45 spisa), račun 13-360-000014 od 14.3.2013. (stranica 46 spisa), račun 1-EN01-1 od 5.4.2013. (stranica 47 spisa), račun 11-EN01-1 od 3.5.2013. (stranica 48 spisa), račun 13-EN01-1 od 3.6.2013. (stranica 49 spisa), račun 27-EN01-1 od 31.7.2013. (stranica 50 spisa), račun 29-EN01-1 od 31.8.2013. (stranica 51 i 52 spisa), Opomena od 27.7.2018. (stranica 54 spisa).

6.1. Nakon što je zaključen prethodni postupak tuženik je podneskom od 11.11.2020. dostavio Ugovor o poslovnoj suradnji bez nadnevka (stranice 71-73 spisa) te anex 1 o troškovima razvoja i izgradnje projekta VE DEBELO BRDO (stranica 74 spisa) čijem dostavljanju dokaza se usprotivio tužitelj na ročištu od 3.2.2021. ističući da je tuženik prekludiran u dostavljanju dokaza u smislu članka 299. ZPP-a, dok je tuženik isticao kako je predmetni ugovor bio zagubljen kod tuženika zbog promjene tvrtke koja je vodila poslovne knjige tuženika.

6.2. Tijekom postupka sud je izveo dokaze na sporne okolnosti postojanja poslovnog odnosa između stranaka te je izveo dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja, stečajnog upravitelja Marko Lonac (stranica 66 spisa), zastupnika po zakonu tuženika Mirko Tunjić (stranice 66 i 67 spisa) te svjedoka Nikole Marinković, zastupnika po zakonu tužitelja do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (stranice 76 i 77 spisa).

6.3. Sukladno rješenju suda provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Tomislavu Šuta (nalazi i mišljenje od 4.10.2021. stranice 91-100 spisa). Također je pregledana dokumentacija koju su stranke, odnosno tuženik dostavio sudskom vještaku radi provedbe vještačenja (stranice 101-419 spisa).

6.4. U odnosu na pisani nalaz i mišljenje sudskog vještaka financijske struke tužitelj nije imao prigovore sukladno podnesku tužitelja od 19. listopada 2021., dok se tuženik u ostavljenom roku po pozivu suda, nije očitovao o provedenom vještačenju.

7. Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregledom isprava koje se nalaze u spisu, provedenog financijskog vještačenja, izvedenih dokaza saslušanja zastupnika po zakonu stranaka i svjedoka te očitovanjem stranaka u postupku, odlučeno je kao u izreci zbog slijedećih razloga:

8. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 991.053,73 kn / 131.535,43 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama od dospijeća pojedinačne tražbine tužitelja do isplate na ime vraćanja iznosa od 932.611,50 kn / 123.778,82 EUR za nevraćeni dio pozajmice (zajma) kojeg je tužitelj dao tuženiku isplatom sa svog računa kod tadašnje Splitske banke d.d. dana 6.6.2013. i uplatom na račun tuženika (stranica 43 spisa) te iznosa od 58.448,23 kn / 7.756,62 EUR s osnova neplaćenog najma (zakupa) prema računima tužitelja kao i s osnova obavljenih građevinskih radova.

9. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, stečajnog upravitelja tužitelja Marka Lonac, razvidno je da u poslovnim knjigama tužitelja postoje neplaćena potraživanja prema tuženiku na ime pozajmice koje nisu vraćene tužitelju, na ime najma poslovnog prostora (zakupa) te za građevinske radove koji nisu podmireni. Stečajni upravitelj tužitelja je istakao da s obzirom na cilj stečajnog postupka a to je prikupljanje novčanih sredstava u stečaju i namirenje vjerovnika to da tužitelju kao stečajnom dužniku nije bio prihvatljiv prijedlog tuženika da se tražbina tužitelja prema tuženiku namiri kroz realizaciju projekta vjetroelektrana Debelo Brdo iz razloga što tužitelj nije nastavio djelatnost u stečaju.

10. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Mirka Tunjića proizlazi da su tužitelj i tuženik prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem imali ugovor o poslovnoj suradnji prema kojem ugovoru se tuženik obvezao kao nositelj razvoja energetskih projekata, konkretno projekta vjetroelektrane Debelo Brdo na Kupresu u BiH kojim se tuženik obvezao tužitelju obavljati radove na energetskoj infrastrukturi te građevinske radove na vjetroelektrani, a tužitelj je davao pozajmice kao avansno plaćanje tuženiku za ishođenje građevinske dozvole u vezi tog projekta, što je spriječio stečaj tužitelja. U odnosu na potraživanje tužitelja za građevinske radove u iznosu od 49.692,23 kn bez PDV-a prema računu tužitelja, koje potraživanje najprije nije osporeno po tuženiku, zastupnik po zakonu tuženika je u svom iskazu osporio to potraživanje tužitelja jer da radovi od strane tužitelja nisu u cijelosti izvedeni, dok nije osporio potraživanje tužitelja za dužnu zakupninu (najam). Isto tako je naveo kako nije prijavio nikakvu tražbinu u stečajnom postupku tužitelja jer da o tom postupku nije imao informacije.

11. Iz iskaza svjedoka Nikole Marinkovića, ranijeg zastupnika po zakonu tužitelja do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, proizlazi kako je između tužitelja i tuženika postojala poslovna suradnja vezano za investiciju Debelo Brdo – postavljanje vjetrenjača u projektu vjetro-park na Debelom Brdu, koje su usluge plaćene tuženiku te je potvrdio o dobroj poslovnoj suradnji između tužitelja i tuženika koja je prekinuta zbog bolesti zastupnika po zakonu tužitelja i otvorenog stečaja nad tužiteljem dodajući kako u poslovnim knjigama i tužitelja i tuženika je moguće utvrditi na koji način se odvijala poslovna suradnja između stranaka, kao i da je vjerojatno u svojim poslovnim knjigama iznose u odnosu na tuženika pogrešno knjižio kao pozajmice, a također je istakao kako do realizacije posla izgradnje vjetro-parka Debelo Brdo bila komplicirana zbog pohlepe vlasnika vjetro-parka. Svjedok je iskazao kako misli da tuženik nije ostao dužan tužitelju u vezi predmetnog posla kao i da je iz dokumentacije tužitelja i tuženika moguće utvrditi na koji način se odvijala suradnja između stranaka te da tuženik nema dugovanja prema tužitelju.

12. U nalazu i mišljenju sudskog vještaka za financije i računovodstvo Tomislava Šute od 4. listopada 2021. u odnosu na ugovor o poslovnoj suradnji između tužitelja i tuženika bez nadnevka (stranica 71-74 spisa) sudski vještak je istakao da se radi o ugovoru tužitelja kao naručitelja i tuženika kao poslovnog suradnika u svezi razvoja, pripreme i ugovaranja projekta VE Debelo Brdo, na Kupresu, Bosna i Hercegovina u odnosu na koji ugovor u priloženim Bruto bilancama da nije razvidno da je tuženik ni na jednom od konta evidentirao investiciju u tijeku tako da nisu razvidni troškovi koji su nastali na projektu VE Debelo Brdo, odnosno tuženik za potrebe predmetnog vještačenja nije dostavio potrebnu dokumentaciju tuženika na kojima su evidentirani računi (ulazni i izlazni) te uplate/isplate za predmetni projekt, a vještačenjem dokumentacije sudski vještak je utvrdio da u poslovnoj dokumentaciji tuženika nema evidentiranih poslovnih transakcija, nema ulaznih računa niti izlaznih računa te da predmetni ugovor ne dokazuje da je isporuka izvršena.

12.1. U odnosu na predmetni ugovor, kao dokumentacije vezano uz poslovni odnos između stranaka, kojeg je tuženik dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka, čijem korištenju kao dokaza u ovoj pravnoj stvari se protivio tužitelj jer je isti dostavljen protivno odredbi članka 299. ZPP-a odnosno da ga sud ne može uzeti u obzir kao dokaz u ovom postupku niti na njemu može temeljiti svoju odluku, ističe se kako su navodi tužitelja točni i sud svoju odluku u ovom postupku nije utemeljio na predmetnom nedatiranom ugovoru, iako je sudskom vještaku točkom I. izreke rješenja od 5. ožujka 2021. naložio da provjeri u poslovnim knjigama stranaka je li u istima evidentiran ugovor o poslovnoj suradnji koji se nalazi na stranicama 71-74 spisa. Sudski vještak je postupio po nalogu suda i u nalazi i mišljenju je odgovorio na zahtjev suda s čijim mišljenjem je sud suglasan i dostavljenom naknadnom dokumentacijom tuženik nije promijenio nalaz i mišljenje sudskog vještaka, a isto tako tuženik nije dostavio nikakve dokaze u prilog tome da predmetni ugovor o poslovnoj suradnji nije dostavio na vrijeme prije zaključenja prethodnog postupka iz razloga promjene osobe ovlaštene za vođenje poslovnih knjiga tuženika niti je predložio izvođenje dokaza na tu okolnost, pa kako je predmetni nedatirani ugovor o poslovnoj suradnji dostavljen nakon zaključenja prethodnog postupka, a tuženik nije nikakvim dokazima dokazao da su postojali opravdani razlozi na strani tuženika zbog nedostavljanja potrebne dokumentacije do zaključenja prethodnog postupka to sud na temelju tog ugovora, sukladno provedenom vještačenju svoju odluku nije utemeljio na istom budući da u knjigovodstvenim ispravama ni tužitelja ni tuženika, poglavito tuženika nema ostale dokumentacije sukladno Zakonu o računovodstvu kojom bi potkrijepio da je između stranaka nastao i da je ispunjen predmetni ugovor.

12.2. Nadalje, u nalazu i mišljenju sudskog vještaka za financije i računovodstvo Tomislava Šute od 4. listopada 2021. (stranice 91-100 spisa) sukladno dostavljenim mu ispravama te uvidom u predmetni spis, sudski vještak je potvrdio da su stranke međusobno zaključile ugovor o pozajmici od 6. lipnja 2013. i od 15. ožujka 2013. te da su u svojim poslovnim knjigama s osnova zajmova i tužitelj i tuženik evidentirali predmetnu obvezu i to tuženik je u svojim poslovnim knjigama evidentirao obvezu za zajmove u ukupnom iznosu od 3.230.000,00 kn od kojeg iznosa je izvršen povrat tužitelju u iznosu od 2.297.388,50 kn tako da je preostala obveza tuženika prema tužitelju za plaćanje s osnova nevraćenih zajmova u iznosu od 932.611,50 kn. Sudski vještak je utvrdio da je i tužitelj u svojim poslovnim knjigama evidentirao potraživanje prema tuženiku s osnova pozajmice koji iznos nije vraćen tužitelju u iznosu od 932.611,50 kn. Dakle, vezano uz dane pozajmice računovodstveno su i kod tužitelja i kod tuženika iste knjižene i identičan je iznos

dugovanja tuženika, odnosno potraživanja tužitelja i u tužiteljevim poslovnim knjigama i u poslovnim knjigama tuženika unatoč tvrdnjama ranijeg zastupnika po zakonu tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika da nema dugovanja tuženika odnosno potraživanja tužitelja s te osnove, koje iskaze zbog pristranosti sud ne prihvaća.

12.3. U odnosu na ispostavljene račune tužitelja, tuženik je u poslovnim knjigama evidentirao obvezu prema tužitelju u ukupnom iznosu od 58.442,23 kn s time da je tuženik iskoristio pretporez u iznosu od 1.750,00 kn, kao što je i tužitelj evidentirao u svojim poslovnim knjigama potraživanje prema tuženiku u iznosu od 58.442,23 kn. Potrebno je navesti kako tuženik na pripremnom ročištu od 10. veljače 2020. nije osporio potraživanje tužitelja prema tuženiku s osnova najma, odnosno zakupa poslovnog prostora te također nije osporio neplaćenu obvezu za izvršene građevinske radove, ali je naknadno, zastupnik po zakonu tuženika u svom iskazu osporio račun tužitelja po obavljenim građevinskim radovima u iznosu od 49.692,23 kn bez uračunatog PDV-a iz razloga da radovi nisu izvedeni u cijelosti. Međutim, na navedene okolnosti naknadno iznesenog prigovora tuženika, sudski vještak niti u knjigovodstvu tuženika, a niti tužitelja, nije utvrdio postojanje nikakve dokumentacije u vidu prigovora tuženika upućenog tužitelju ili vraćanja predmetnog računa za građevinske radove, tako da sud smatra da zastupnik po zakonu tuženika u svom iskazu je osporio to potraživanje tužitelju samo iz razloga njegove bolje pozicije u ovom postupku dok istoga demantiraju ne samo nalaz i mišljenje sudskog vještaka već i ranije neosporena tražbina tužitelja od strane tuženika na pripremnom ročištu.

12.4. Tako da je sud provedenim dokazom vještačenja po ovlaštenom sudskom vještaku, čiji nalaz i mišljenje sud prihvaća kao stručno i objektivno, provedeno sukladno pribavljenoj dokumentaciji od stranaka, sukladno ispravama koje prileže spisu, koji nalaz i mišljenje po pozivu suda nisu osporili niti tužitelj niti tuženik, zaključio kako je osnovano potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 932.611,50 kn / 123.778,82 EUR zbog nevraćenih pozajmica jer to potraživanje proizlazi iz ugovora o pozajmicama koji se zaključeni između stranaka i evidentirani u poslovnim knjigama i tužitelja i tuženika iz kojih podataka proizlazi da je tužitelj tuženiku za zajmove putem svoje banke preko svog računa uplatio na račun tuženika 6. lipnja 2013. iznos pozajmice od 3.200.000,00 kn, a ranije 13. ožujka 2013. i iznos od 30.000,00 kn ili u ukupnom iznosu od 3.230.000,00 kn od kojeg iznosa je tuženik izvršio povrat tužitelju u iznosu od 2.297.388,50 kn, tako da je preostala obveza tuženika prema tužitelju za plaćanje s osnova nevraćenih zajmova u iznosu od 932.611,50 kn koji iznos je istovjetan i u poslovnim knjigama tužitelja i u poslovnim knjigama tuženika sve kako je naprijed navedeno.

13. Budući da odredba članka 499. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO) propisuje da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće, a provedenim postupkom je utvrđeno kako tuženik nije vratio tužitelju na ime pozajmica iznos od 932.611,50 kn / 123.778,82 EUR zbog čega je isti dužan vratiti navedeni iznos tužitelju sve sukladno navedenom obrazloženju suda u vezi sa tom tražbinom tužitelja.

14. Osim što je tužitelj u provedenom postupku, poglavito provedenim vještačenjem, dokazao postojanje svog utuženog potraživanja temeljem ugovora o

pozajmicama koje ugovore je zaključio sa tuženikom, tužitelj je dokazao i svoje potraživanje prema tuženiku s osnova neplaćene najamnine, odnosno zakupnine za poslovni prostor, koje potraživanje tuženik i nije osporavao, odnosno priznao je tu tražbinu tužitelja. Isto tako, provedenim vještačenjem je utvrđeno da tužitelju nije u cijelosti plaćeno potraživanje iz osnova izvršenih građevinskih radova sve sukladno naprijed navedenom obrazloženju suda, tako da tužitelj osnovano potražuje od tuženika utuženi iznos od 991.053,73 kn / 131.535,43 EUR sa zateznim kamatama od dospjeća pojedinačne tražbine tužitelja, čije dospjeće je tužitelj označio u prijedlogu za ovrhu, sve do isplate sukladno članku 29. stavak 1. ZOO-a po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora jer se u konkretnoj stvari radi o trgovačkim ugovorima, budući da su stranke trgovci pa se za razdoblje od 2. siječnja 2018. do 31. prosinca 2022. primjenjuje stopa zatezne kamate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1.1.2023. do 31.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1.1.2024. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve sukladno izmjenama i dopunama članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima.

Stoga je sud održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika i prihvatio tužbeni zahtjev te odlučio kao u točki I. Izreke sukladno članku 451. stavak 3. Zakona o parničnom postupku.

14.1. Nadalje, potrebno je navesti da se stopa zateznih kamata mijenjala nakon donošenja rješenja o ovrsi po javnom bilježniku pa do donošenja ove presude i u pogledu stope zateznih kamata na glavno potraživanje i u pogledu stope zateznih kamata na trošak ovršnog postupka, pa kako se radi o primjeni materijalnog prava to je sud sukladno navedenom u svoju odluku unio izmijenjene stope zatezne kamate.

15. U svezi sa nastalim i predvidivim troškovima postupka sud je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika u dijelu u kojem je tužitelju odmjereno nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 18.675,00 kn / 2.478,60 EUR sa zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave – 18. ožujka 2019. do isplate, ali po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a koja se određuje za ostale odnose jer to potraživanje ne proizlazi iz trgovačkog ugovora te tužitelj u odnosu na troškove ovršnog postupka ima pravo na kamatu po stopi uvećanoj za tri postotna poena i to za razdoblje od 18. ožujka 2019. do 31. prosinca 2022., za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. s obzirom da je 1. siječnja 2023. uveden euro kao službena valuta u Republici Hrvatskoj sukladno Zakonu o izmjenama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 114/22) i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22) te za razdoblje od 1. siječnja 2024. pa nadalje sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim

odnosima (Narodne novine broj 155/23), sve kako je navedeno u točki I. izreke ove presude u odnosu na troškove ovrhe.

16. Uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 991.053,73 kn / 131.535,43 EUR, tužitelju za nastale troškove ovršnog postupka pred javnim bilježnikom pripada javnobilježnički trošak i to javnobilježnička nagrada sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku iznos od 6.250,00 kn u koji iznos je uključen PDV od 25% te trošak dostave u iznosu od 37,50 kn te mu je u trošak odmjeren i odvjetnički trošak odvjetnika i to za sastav prijedloga za ovrhu – 991 bod ili iznos od 9.910,00 kn (Tbr. 11/1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika), kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 2.477,50 kn ili sveukupno iznos od 18.675,00 kn / 2.478,60 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama, za koji iznos je sud u točki I. izreke ove presude održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika sukladno odredbama članka 14. stavak 4. i članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona te odredbama članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a.

17. Predvidivi troškovi ovršnog postupka koji su odmjereni rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika u iznosu od 831,25 kn/110,33 EUR, tužitelju neće niti nastati zbog izjavljenog prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika pa je u odnosu na te troškove sud ukinuo platni nalog i u tom dijelu je odbio zahtjev tužitelja, kao i što je ukinuo rješenje o ovrsi za više zatraženu stopu zatezne kamate na trošak ovršnog postupka i u tom dijelu odbio zahtjev tužitelja te je riješeno kao u točki II. izreke presude.

18. Tužitelj u ovom sporu nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu (samo u dijelu za predvidive troškove ovršnog postupka te djelomično za zatraženu stopu zatezne kamate) zbog čega tuženiku nisu nastali posebni troškovi postupka pa se odluka o trošku parničnog postupka temelji na odredbama članka 154. stavak 5. ZPP-a i članka 155. ZPP-a, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT) i Tarifi sudskih pristojbi prema Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23) te zahtjevu tužitelja na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava i vrijednosti predmeta spora od 131.535,43 EUR.

19. Tako da je tužitelju odmjeren parnični trošak za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo i izvodili su se dokazi i to 10. veljače 2020., od 21. rujna 2020., od 3. veljače 2021. i od 16. prosinca 2024., svako po 990 bodova – ukupno 3.960 bodova (Tbr. 9/1 OT), za sastav obrazloženih podnesaka i to od 29. studenog 2019. (očitoвање na prigovor) i od 19. listopada 2021. (očitoвање na pisani nalaz i mišljenje sudskog vještaka), svaki po 990 bodova – ukupno 1.980 bodova (Tbr. 8/1 OT), za sastav podnesaka koji se ubrajaju u skupinu ostalih podnesaka i to od 10. veljače 2021. i od 18. veljače 2024. (prijedlog za nastavak postupka), za svaki po 25 bodova – ukupno 50 bodova (Tbr. 8/4 OT), za pristup ročištima koja su odgođena i to od 2. prosinca 2019. i od 11. studenog 2020., svako po 50 bodova – ukupno 100 bodova (Tbr. 9/5 OT) ili ukupno 6.090 bodova uz vrijednost boda od 2,00 EUR daje iznos od 12.180,00 EUR, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 3.045,00 EUR ili ukupno za zastupanje iznos od 15.225,00 EUR. Tom iznosu je pridodan i trošak uplaćenog predujma za provedbu vještačenja od 1.061,78 EUR kao i sudska pristojba za presudu u iznosu od 663,61 EUR ili sveukupno iznos od 16.950,39 EUR sa

zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a koja se odnosi na ostale odnose kako je i odlučeno u točki III. izreke.

20. Sud tužitelju u troškove postupka nije odmjerio trošak kojeg je zatražio u većem iznosu od naprijed odmjerjenog troška za radnje koje je poduzeo u postupku i za koje je sud smatrao da tužitelju treba odmjeriti trošak, ali ne po zatraženom iznosu, već onako kako je naprijed odmjereno, pa se sud poziva na točku 19. ovog obrazloženja radi izbjegavanja ponavljanja za koje troškove je sud prihvatio zahtjev tužitelja.

Nadalje, o troškovima koji su odmjereni po javnom bilježniku sud je odlučio sukladno odredbi članka 451. stavak 3. ZPP-a i svoju odluku je unio u izreku presude u točkama I. i II. izreke.

Slijedom navedenog za više traženi trošak parničnog postupka u iznosu od 8.471,17 EUR sa pripadajućom zateznom kamatom, odlučeno je kao u točki IV. izreke presude.

U Splitu 21. veljače 2025.

SUDAC

NEVENKA MARUNICA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku, uz rješenje za sudsku pristojbu presude u iznosu od 663,61 EUR,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis

Broj zapisa: **9-30873-6f4f6**

Kontrolni broj: **05404-85a45-4bcbb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NEVENKA MARUNICA, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.